

קונטרס

אזהרות מהרצ"א

הם דברי האגרת הכתובים באצבע איש האלקים
רב האי גאון, בוצינא דנהורא, אספקלריא המאירה,
המפורסם בכל קצוי תבל וכו'

אדמו"ר צבי אלימלך שפירא זצוק"ל

בעמח"ס בני יששכר, דרך פקודך, אגרא דכלה, אגרא דפרקא,
מגיד תעלומה, דברים נחמדים, רגל ישרה, ברכה משולשת, ועוד

נדפס לראשונה בפרעמישלא בשנת תרס"ט

אזהרות מהרצ"א

מנחה היא שלוחה לאחינו בני ישראל ממני עבדכם, מנחת קנאות היא, קנוא קנאתי ליי צבאות אלהי ישראל, מנחת זכרון מזכרת לבני ישראל כי בבית ישראל ראיתי שעורורי' במדינה הלזו בעוה"ר בכמה וכמה גופי תורה ומצות אשר אין דורש ואין מבקש בין מרבית המון עם במדינה זו, וכמה ובמה עבירות חמורות אשר מרבית ההמון נכשלים ונתהוה להם כהיתר, ואפילו אם ידרוש להם הדורש ע"פ התורה הוא בעיניהם כתורה חדשה, ויחשבו שהוא ממילי דחסידי, *) ואין להאשים את אחינו בני ישראל בכל זה, כי ברבות הימים ורבו השנים והלכו דורות ימים רבים לישראל במדינה זו ללא כהן מורה וללא תורה, וזעירין אינון הרבנים במדינה הלזו ובמקום אשר ישכון שם הרב המורה לצדקה, אפילו אם יהיה כח אבנים כחו א"א לו להשגיח על כל פרט

*) משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזניכם לאמרי פי (תהלים ע"ח)

(כתב הרב החיד"א ז"ל) וז"ל כי הן בעון הדור הזה מצאו ההמון עילה מחודשת שכל דברי הנביאים אמת, אך הם חסידות, והרב המוכיח לגבי דידיה נראה שהם עושים עונות, אך הם גדרים שעושים החסידים, ומטעם זה אינם שמים על לב לדברי הגדול המוכיח שאומר עניניו כמו שזה אסור, ולכן להוציא מלבם סברא נפסדת זו, צריך שהמוכיח דבר אמר יאמר הלא תדעו שאין אני אומר לבם דברי חסידות אלא גופי תורה שחובה עליכם ליוזרה, וז"ש האזינה עמי תורת כי תורת אמת היתה בפי ולא חסידות, ואם כן הטו אזניכם לאמרי פי עכ"ל.

(ספר עמודי ארזים, בהקדמתו, בשם ספר יוסף תהלות)

ופרט. ובפרט במקומות ובישובים הרחוקים ממנו כמטחוי קשת, על בן תפוג תורה, והנה השי"ת המסבב כל הסיבות הניעני לבוא עד הלום למדינה הלזו וראיתי את כל אשר נעשה עיני עיני יורדה מים, ומעי מעי אוחילה. אמרתי אל בפשי הלא זה פרי נחלת ישראל מאבותינו שעמדו רגליהם על הר סיני וכל הנשמות שעתידין להבראות עוד כל ימי עולם כולם כאחד ענו ואמרו נעשה ונשמע, בכל דור ודור כאשר יורו לנו המורים בצדקה ע"פ התורה אשר יורו אותנו להבדיל בין האסור והמותר ובין הטמא והטהור, ונשאר להם לטבע קיים לשמוע בקול מוריהם בכל דור ודור, על כן באתי במגילת ספר הלזה לשלחו בכל סביבות ובכל הכפרים והישובים הסרים למשמעתינו הנני גזר בגזירת התורה יעתיקו את דברי אלה אות באות ויושם למשמרת בכל מקום אשר הוא בית ועד לתפלה, ובמקום אשר יגיעו דברינו אלה ויתנו ח"ו כתף סוררת ולא ירצו לקבוע דברינו אלה בבית תפלתם, הנה תוקף גזירתי על כל הבעלי תפלות שאסור להם לעבור לפני התיבה במקומות הללו, וכל מי אשר נגע יראת יי בלבבו לא יהי בהצטרפות בתפלה עמהם, כי כל מעשינו אלה לשם שמים על כן האיש אשר יעבור על דברינו אלה, תפלתו לא תהי' לרצון לפני יי, מובטחני באחב"י אשר יטו אוזן לדברינו אלה והשי"ת ישמע בקול תפלותיהם ויקבלם ברצון, אין פרץ ואין יוצאת ואין צווחה ברחובותינו ונזכה לגאולה בי"ב אמן.

למען אחי זרעי אדברה נא את הדברים אשר ישים יי בפי, ומן ההכרח להזהירם ולהודיע אותם להמון עם ואתם אחב"י שמעו ותחי נפשכם.

א. בעניני שמירת שבת, בעוה"ר נתהווה להיתר במדינה הלזו למכור משקים על השענק בשבת ואפילו מי שנגע יראת יי בלבבו נותן המשקים למשרתיו הגוים למכור מבלי

מכירה להם וזה איסור גמור רק צריכין למכור להגוי ע"י ערבון ומשיבה, עבדים הנשכרים לישראל חלילה שיעשו שום מלאכת ישראל בשבת ואפילו מלאכתם אסור לעשות בבית ישראל, חלילה לבני ישראל להוציא משא מבתיהם ביום השבת, המנהג הנהוג בדרך שחץ בין הנשים לילך במסרק תחובין בראשיהם הנה גם בחול הוא מנהג שחצניות אבל בשבת הוא איסור גמור חלילה חלילה להקל בזה, בהמות של ישראל חלילה שיעשו שום מלאכה בשבת, וכל איש שיעבור ח"ו מהיום והלאה על הדברים הנ"ל, הנה דינו חרוץ מחלל שבת בפרהסיא דינו כמומר ופתו פת כותי וכו', ותוקף גזירתי על כל הרואה ושומע להודיע הדבר להבי"ד ויכריזו עליו בבתי כנסיות ובתי מדרשות כדינו והשומע לדברינו ישא ברכה מאת יי.

ב. לבי ככנור יהמה בראותי המכשלה הגדולה הלזו בעסק השוחטים ובודקים, במעט לא נשמע כזאת בשום מדינה מקום אשר דבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע, והנה הבורא כל יודע את אשר עם לבבי ואמת אגיד אשר עיני ראו כמעט רובם ככולם האכילו נבילות וטריפות לישראל כל השומע תצילנה שתי אזניו מי האמין לשמועתינו מה היתה כזאת לבני עמינו, פקחו נא עיניכם וראו את אשר זה כמה שנים בעזה"ר המכה מהלכת במדינה הלזו חולאים רעים ונאמנים חולי מעיים, השו"ת ישמור את שארית ישראל, ולמה לא תבינו אשר זה הוא עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מיעיהם, העירו נא והקיצו משינת האולת לתקן המעוות, והשם הטוב יכפר על כל אשר נעשה, והנני גוזר אומר על כל המקומות הסמוכים והסרים למשמעתינו אשר כל שו"ב אשר אין תחת ידו כתב הוראה בחתימת ידי, שחיטתו פגול, גם כל הכלים אסורים, והאיש אשר יעבור על דברינו בשאט נפש אזי השו"ב

הבעה"ב אשר יחזיק בידו יהיו רחוקים מגורל וחבל נחלת יי ויתנהגו עמו כל ב"י בדין המסרבין והעוברין על התורה ומצות והקולר יהי' תלוי בצואריהם, ונקי אני וביתי וכל ב"י לפני יי עד עולם, וכרם יי צבאות בית ישראל יבוא בעל הכרם וכו'. ג. זאת ועוד אחרת, אשר נוגע לכלל מאכלים אסורים, התירו לעצמם במדינה הלזו לאכול אוחות הלעוטות אשר צוחזו קמאי דקמאי וכל ב"י במדינות הקרובות והרחוקות קבלו עלייהו לאיסור, לו יהא דברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור יש לאסור, ומכ"ש שמרבית ההמון אוכלים בלא בדיקת הוושטות, ונקיבת הוושטות באלו האוחות שכיח יותר מסירכות הריאה ובמקומות שבודקים הם המה הנשים וקלי הדעת, ע"כ תוקף גזירתי שמהיום והלאה חלילה לפרוץ גדר שגדרו ישראל בעצמם, וגם השו"ב חלילה לו לשחוט שום אוזא לעוטה, והשו"ב שיעבור על דברינו דינו כדין העובר על הדת ושחיטתו אסורה, גם זאת אודיע נאמנה בשבט ישורון, חלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו החלב אסור, ומרבית ההמון מקילים לעצמם, חלילה חלילה להקל.

ד. ראיתי שערורי' שאופין פת בתנור עם מאכלי חלב או בשר, הנה תדעו ידידי שאותו הפת אסור לגמרי והמקילין בזה אוכל מאכלות אסורות, הן בל אלה ראו עיני ושמעו אזני, אקוה לצור ישועתי ואבטח בו, אשר אם ישמעו אחביי ויטו אהן לדברינו אזי יסיר יי מהם כל חולי וכל מדה ונסו יגון ואנחה, אחת דברתי אשר המחלה והמכה המהלכת בעוה"ר במדינה הלזו זה עתים וימים (השי"ת ישמור את עמו בניי) הוא בעון מאכלות אסורות, אחביי שימו לבבכם לכל דברינו אלה הנאמרים באמת. קנאת יי צבאות תעשה זאת.

ה. אחיי ורעייו הפו אוון ושמעו לקול מוריכם הדובר אמת עמכם מקירות לבבו. מצוה אחת צונו הבורא

ית"ש אשר על ידה נזכור כל מצות יי והיא לנו למזכרת כל ימי חיינו לבל נסור אחרי מחשבת הלב, ולא נטה ימין ושמאל מתורתו ית"ש, הוא מצות ציצית, כענין הנאמר בה וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי וכו' ולא תתורו וכו'. הנה אין יוצאין במצות ציצית רק אם יהי' בגד חשוב שהקטן בן ט' שנה מתכסה בה ראשו ורובו והגדול אינו מתבייש לצאת בו ארעי לשוק, מה נאמר ומה נדבר אם רוב ההמון ואפילו הבעלי תורה מתביישים בהראות עליהם המצוה הזו רק מתלבשים בחתיכה קטנה אינה חשובה בגד והציצית מצותיו של ממ"ה המה פמונים בבזיון במכנסיים, הנה אין מן התימה אשר נכשלים בעוה"ר בעבירות חמורות, כיון שאינו רואה המצוה אשר צוה השי"ת למזכרת לבל נסור אחרי מחשבת הלב והתאוות ע"כ מתגברת עליהם התאוה והכל כמישור לפניהם, זאת ועוד אחרת שגם אותו הבגד הקטן אינו עשוי כדיון ואפילו הלומדים אינם משגיחים על זה שהרוב אינו פתוח והציצית הם לפעמים למטה מקשר אגודל או למעלה מג' אצבעות לא די שאינם מקיימים מצות ציצית אף גם זאת שנכשלים באיסור שעטנו אשר עיני ראו ולא זר מרבית ההמון הכנפות הם של פשתן או שאר דברים העשויים מפשתן, נא אחיי תנו ליי אלהיכם כבוד ושמרו מצותיו ובפרט המצוה הזאת אשר שקולה נגד כל המצות עשו לכם בגדים המחויבים בציצית והציצית יהיו נעשים כדת של תורה ויתראו הציצית לעין כל וראו כל עמי הארץ וכו'. ו. זאת ועוד אחרת, אשר מרבית ההמון לובשים במדינה הלזו בבגד הנקרא קפי"ט רא"ק הלא המה חייבים בציצית שיש להם ד' כנפות ובעוה"ר מבטלים מ"ע דאורייתא אשר לובשים הבגדים הללו בלא ציצית וגדול עונשו של לבן יותר וכו' ובפרט בעידן ריתחא ח"ו. [עי' מס' מנחות דף מ"א] ע"כ ידידי לא תהי זאת לכם למכשול ולפוקה ח"ו רק שתעשו

הבגדים הללו באופנים שלא יתחייבו בציצית דהיינו או שיהי' הרוב תפור, או שתהי' קרן אחת עגולה. ז. מרבית ההמון בעוה"ר אינם מקיימים מצות מזוזה. אשר היא שמירת הנפש והגוף ואינם קובעים מזוזות בכל הפתחים החייבים במזוזה וגם המזוזות שקובעין אינם נקחין מסופר מזבחהק וע"פ הרוב פסולים לגמרי, וגם אינם קובעים את המזוזה בחלל הפתח, הנני מבקש מאחבי יראו לתקן הכל כתורה וכמצוה והשי"ת ישמרכם לעד, וגם ראיתי ההמון נכשלים אשר התפילין שלהם ע"פ הרוב פסולים כי לא נכתבו מסופר מזמחה רק מקלי הדעת, הנני מבקש מאחבי יחקור נא כל אחד על תפיליו ומזוזותיו ויעמוד מרעיד, והשי"ת יהי בעזרכם לתקן הכל.

ח. באתי להזהיר לצדק המדות והאמות והמשקולות אשר מרבית ההמון נכשלים בזה, והעון הזה מעכב הגאולה כמבואר בדברי רז"ל והעושה כזאת הוא מומר לדבר אחד מן התורה ועונשו קשה יותר מעונשן של עריות, ע"כ מהיום והלאה לא תהא כזאת בישראל שמעו ותחי נפשכם.

ט. מודעה רבה היות שמרבית ההמון מקילין לעצמם לתפור תחת הבגדי צמר לאווינ"ט של קנבוס. והוא בודאי בלא ספק מעורב עם חוטי פשתן כאשר ידוע הדבר לכל הבקיאים בדבר, ומנהג ב"י בכל המדינות להעמיד נאמנים אצל האורגים בעת אריגתם, אבל הקנבוס הנטוזה והנארג אצל הגוי ואין ישראל עומד על גבו חלילה לערבו עם צמר, ע"כ אחיי ורעיי תקנו בגדיכם לבל תעברו על הלאו שבתורה וגם כל הכנפות של טליתות מצוה התפורות בקנבוס תתקנום, וגם מרבית ההמון מקילין לתפור תחת בגדי צמר הקאר"טינין ואנ"גינין וכיוצא וידעתי בבירור שיש בתוכם פשתן, והנה בעוה"ר נכשלים רוב ההמון בשעטנו, ע"כ אחיי ורעיי תתקנו הכל ואז טוב לכם.

י. ראיתי שערורי' ביישובים וכפרים אשר כל אחד בונה במה לעצמו ובא יבא אחד ומסדר קדושין על החתונות בלי נטילת רשות. והנה בכבר גזרו חז"ל כל מי שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן, וחוק לזה מי הוא החצוף אשר יתיר לעצמו הגדר אשר גדרו ראשונים וכל המקדש אדעתא דרבנן מקדש, ומזה מתהווים בעוה"ר רעות רבות אשר לא נשמע ולא נראה בכל תפוצות ישראל כאשר בעיני ראיתי ושמעתי הרבה מכשולות בענין ספירת שבעה נקיים וטבילת מצוה וכיוצא, זאת ועוד אחרת על זה לבי דוי אשר בכל המקומות שבהישובין התירו לעצמן איסור דאורייתא לחול במחולות וריקודין עם נשים ובתולות נשואות ופנויות, שומו שמים על זאת כי הוא עון פלילי אשר א"א לפרט כל זה בכתב, ולא נראה הדבר הזה בין ישראל מאז היה לגוי קדוש, ואפילו האומות מי שיש לו מעט דרך ארץ מרחיק זאת התועבה. ע"כ הנני גזר בגזירת התורה אשר חלילה לשום אחד מבני הישובים הסרים למשמעתינו לעשות נשואין וקדושין עד שידעו מי שיהי' מסדר הקדושין, וחלילה להמסדר לסדר הקדושין מבלי נטילת רשות, וחלילה לאחד מישראל להפר ברית התורה לילך במחול עם נשים ובתולות, והוא אביזריהו דגילוי עריות אשר הוא ביהרג ואל יעבור, וכל העובר על דברינו אלה הרחק ירחיקו אותו ב"י מאהליהם, ויכריזו עליו בבתי בנסיות ובתי מדרשות הנה זה האיש אשר הפר ברית התורה הוא מרוחק ומובדל מקהל גולה וכל ב"י יהיו נקיים לפני יי. יא. במקומות רבים אין להם מקוואות וגם במקומות שיש להם מקוואות הנה ע"פ הרוכ אינם כשרים כדת של תורה אי אפשר לבאר כל הפרטים בכתב, ובעוה"ר נכשלים באיסור גדה שהוא בכרת, ע"כ הנני מזהיר באזהרה כפולה בכל המקומות אשר יגיעו דבריני אלה יתקנו

להם תיכף מקוואות כשרים ולא יסמכו על עצמן בענין הכשר המקוואות ותיקוניהם רק יקחו לזה איש יודע ומבין ע"פ התורה. יב. כל המשחית פאת הראש או הזקן הוא מומר לדבר אחד מן התורה ואינו נאמן על שום דבר מן התורה, ופסול לעדות ולשבועה ויני ין נסך וגדול עונו מנשוא עד אשר יעשה תשובה כראוי.

יג. כל המגדל בלוריות הוא אביזרייהו דע"ז אשר הוא ביהרג ואל יעבור, וכל המנהיג את בנו בדרך הזה גדול עונו מנשוא ועתידי ליתן את הדין.

יד. אשה אסורה להתייחד עם האיש הן ישראל הן גוי ע"כ חלילה לה לילך למקומות אחרי' בלא שומר.

טו. כל היודע ספר יבאר ויפרש כל הדברים הנ"ל למרבית ההמון שאינם מבינים ויפרשו להם כל הדברים באר היטב וזכות הרבים יהי תלוי בהן.

טז. גם בכל שאר היישובים והמקומות אשר אינם סרים למשמעתינו כל הבא למלאות ידו להעתיק את דברינו אלה יהי יי למשען לו ויתברך מאלקי אמן. ער כה הגיעו דברינו אלה להזהיר את אחינו בני ישראל השומע ישמע והחדל יחדל ויאמר אחרי שרירות לבי אלך אבל ח"ו לא יאבה יי סלוח לו כי אז יעשן וכו'. על כן שמעו אלי רודפי צדק וישמע אליכם אלקיכם וכל מי שיודע בנפשו אשר חטא והעוה בעבירות הן קלות הן חמורות הן איש הן אשה ובא ליקח תשובה על חטאותיו מפי המורה טרם בא יום יי הגדול והנורא. מובטחני באחינו בני ישראל אשר יכנסו דברי אלה באזניהם ויבירו וידעו ויקבלו האמת ממי שאמרו. כי הן המה זרע ברך יי זרע אברהם יצחק ויעקב. והשיית ינחני במעגלי צדק למען שמו. דברי אלה הנאמרים באמת באהבת יי ובאהבת תורתו ובאהבת ישראל עם קרובו המצפה להרמת קרן ישראל בקרן בן שמן במהרה בימינו בקרוב.